

[A]

Att. [...]

Jord & Affald

J.nr. 335/04-0032

Ref. BEJ/ULU

Den 31. marts 2006

Miljøstyrelsen udsteder undersøgelsespåbud vedrørende jordforurening

1. Klage til Miljøstyrelsen

Den 2. marts 2004 meddelte Helsingør Kommune til Frederiksborg Amt, at kommunen ikke ville udstede påbud om undersøgelser og afhjælpende foranstaltninger til [A] i anledning af jordforureningen på [B], Helsingør. Den 29. marts 2004 klagede amtet over denne afgørelse.

Helsingør Kommune fremsendte den 8. juni 2004 klagen og sagens øvrige akter til Miljøstyrelsen.

2. Miljøstyrelsens afgørelse

Miljøstyrelsen ændrer Helsingør Kommunes afgørelse af 2. marts 2004 til et påbud om undersøgelser efter jordforureningslovens § 40. Påbudets nærmere indhold fremgår af afsnit 8.

Vejledning om eventuel klage over Miljøstyrelsens afgørelse findes i afsnit 9.

3. Baggrund for sagen

Virksomheden [A] blev miljøgodkendt den 9. november 1987. Det fremgår af miljøgodkendelsen, at der kræves etableret en (udendørs) plads til kemikalieaffald, enten som container med dobbelt bund, tag og ståltrådslåger eller som afløbsfri plads.

Af tilsynsrapporter fra årene 1992-1997 fremgår bl.a. følgende:

- 26. maj 1992:

"I skuret, der er indrettet til plads for olie- og kemikalieaffald, var der etableret en tromle med trichlorethylen der lå vandret på et stativ og var forsynet med en hane. Indkøbet af tromlen var et fejlkøb, idet der kun bruges meget lidt trichlorethylen (til affedtning) i virksomheden. Udendørs bag skuret mod vest stod forskelligt flydende kemikalieaffald, blandt andet teflondispension".

- 18. juni 1996:

"Pladsen, der var indrettet til opbevaring af olie- og kemikalieaffald, var aflåst. På SF-stenene ved siden af stod blandt andet 1 tromle med trichlor og 2 tromler med borevand, de 2 sidstnævnte uden de

dertil hørende skruelåg. AV¹ sagde, at der skulle låg på med det samme. AV gjorde JAN² opmærksom på, at de 3 nævnte tromler skulle opbevares i det dertil indrettede skur."

- 3. juni 1997:

"Olie- og kemikalieaffald opbevares i et udendørs, aflåst skur med grav. Olie- og kemikalieaffald har også stået udendørs v/affaldscontaineren. Dette oplag var blevet fjernet dagen før tilsynet, og [...] forsikrede, at oplaget ikke ville komme igen".

I 2000 udførte Frederiksborg Amt en gennemgang af historiske data for ejendomme beliggende i indvindingsoplandet til Snekkersten Vandværk, herunder ejendommen [B], Helsingør, hvorfra [A] driver virksomhed. Amtet konstaterede, at der ved et kommunalt tilsyn var fundet et oplag af trichlorethylen, som ikke var opbevaret i det dertil indrettede skur.

Den 22. november 2001 meddelte Frederiksborg Amt til [A], at ejendommen ville blive kortlagt på vidensniveau 1. Virksomheden ønskede at afklare kortlægningsspørgsmålet og lod udføre en orienterende undersøgelse, der blev afrapporteret af Falkenberg A/S i september 2002.

Undersøgelsen omfattede 1 boring og 3 poreluftmålinger. Boringen blev ført 12 m.u.t. og undersøgt ved PID. Poreluftmålingerne blev lavet i top af boringen samt 2 steder under fabrikgulvet.

Ved poreluftmålingen i boringen fandtes 2,2 mg/m³. Luftkvalitetskriteriet for af-dampning er 0,001 mg/m³.

Med brev af 15. november 2002 sendte Frederiksborg Amt en anmodning til Helsingør Kommune om at vurdere de juridiske muligheder for at udstede påbud til forurenere om undersøgelser og afhjælpe forureningen på ejendommen.

I brev af 8. august 2003 meddelte Helsingør kommune bl.a. Frederiksborg amt, at der efter kommunens opfattelse ikke i den foreliggende sag på nuværende tidspunkt forelå tilstrækkeligt bevis for, at det juridiske grundlag for at udstede påbud om undersøgelser og afhjælpende foranstaltninger var til stede. Kommunen tilkendegav samtidig, at det ikke kunne udelukkes, at nye og andre oplysninger end dem, kommunen var i besiddelse af på daværende tidspunkt, ville kunne føre til et andet resultat.

Helsingør Kommune anførte som begrundelse herfor:

- Forureningen stammer efter al sandsynlighed fra før 1/1 2001. Derfor kan jordforureningslovens § 41 ikke anvendes til at give påbud om afhjælpende foranstaltninger.
- Der er udført 3 på hinanden følgende tilsyn i 1992, 1996 og 1997, hvor tilsynet konstaterede og påtalte opbevaring af kemikalieaffald, herunder

¹ Kommunens tilsynsførende

² Virksomhedens repræsentant

trichlorethylen, uden for det dertil indrettede skur. Der er ikke foretaget tilsyn i perioden 1989-1992. På den baggrund finder kommunen, at det ikke kan udelukkes, at forureningen med chlorerede opløsningsmidler kan være indtrådt inden 1. januar 1992. Derfor kan jordforureningslovens § 40 ikke anvendes til at give undersøgelsespåbud.

- Miljøerstatningsloven³ kan ikke anvendes, da den forudsætter, at forureningen er indtrådt efter 1. juli 1994. Endvidere hjemler loven ikke Helsingør Kommune en påbudsadgang.
- Forureningssituationen er ikke akut, i og med at kommunen mener, at noget af forureningen kan være foregået allerede omkring tidspunktet for tilsynet den 25. maj 1992. Derfor kan kommunen ikke udføre en selvhjælpshandling efter miljøbeskyttelseslovens § 70 med deraf efterfølgende eventuel erstatningsretlig regres over for forureneren i henhold til miljøerstatningsloven.
- Udstedelse af påbud efter miljøbeskyttelsesloven⁴ kan ifølge retspraksis kun ske, såfremt der kan påvises culpa, dvs. at forureneren har overtrådt gældende lov eller handlet groft uagtsomt. Selv om virksomheden i perioden 1992-1996 efter kommunens opfattelse har overskredet en række offentlige forskrifter og enkelte godkendelsesvilkår, findes dette dog ikke i sig selv at være tilstrækkeligt bevis for, at disse overskridelser har ført til den konstaterede forurening, og at overtrædelser i sig selv skulle repræsentere en uagtsom adfærd.

4. Helsingør Kommunes afgørelse af 2. marts 2004

Helsingør Kommune meddelte i brev af 2. marts 2004 Frederiksborg Amt følgende afgørelse:

"... Sagen har været forelagt Ejendoms- og Miljøudvalget i mødet den 18.02.2004, hvor det blev vedtaget at meddele amtet, at Helsingør Kommune ikke på det nuværende grundlag agter at give påbud til virksomheden [A] om afgrænsende undersøgelse/oprensning af forureningen."

5. Klagen fra Frederiksborg Amt

Frederiksborg Amt klagede med brev af 29. marts 2004 over kommunens afgørelse af 2. marts 2004. Amtet fremsendte endvidere med brev af 24. maj 2004 en uddybende klage til kommunen. Amtet anfører i ovennævnte klager følgende:

Identifikation af forurener:

Ejendommen henlå som bar mark indtil [A] opførte fabrikken. I henhold til Miljøgodkendelsen skal alle kemikalier opbevares på en særlig anvist opbevaringsplacering, der var sikret mod spild m.v. ved etablering af betongulv, opkant og opbevares i et overdækket og aflåst depot.

³ Lov nr. 225 af 06/04/1994 om erstatning for miljøskader

⁴ Bekendtgørelse nr 753 af 25/08/2001 af lov om miljøbeskyttelse, med senere ændringer

Ved 3 på hinanden følgende tilsyn den 25/5 1992, 18/6 1996 og 3/6 1997 påtalte kommunen, at kemikalieaffald og kemikalier, herunder tromler med trichlorethylen, blev opbevaret udenfor den dertil indrettede plads. Ifølge de foreliggende oplysninger er der ikke påvist andre mulige forureningskilder end driftherrens aktiviteter på grunden, og [A] har bevisligt anvendt de kemikalier, hvormed grunden er forurenet.

Amtet vurderer ud fra dette:

- at den nuværende driftsherre er forurener
- at forurening formentlig ikke ville være sket hvis miljøgodkendelsens vilkår var overholdt

Undersøgelsespåbud:

Et undersøgelsespåbud vil være relevant i det omfang, rapporten fra september 2002 ikke i tilstrækkeligt omfang afgrænser forureningen horisontalt og vertikalt samt forureningsniveauet, og i det omfang undersøgelsesrapporten ikke klarlægger, hvorledes oprensning bør gennemføres. Amtet henleder opmærksomheden på, at der er udtaget poreluftprøver uden måling af lufttryk.

Ved tre miljøtilsyn på virksomheden, henholdsvis den 25. maj 1992, den 18. juni 1996 og den 3. juni 1997 er konstateret klare vilkårsovertrædelser, der sandsynligvis har været årsag, eller i hvert fald medvirkende årsag til forureningen på ejendommen. Det forekommer derfor rimeligt at antage, at der er sket forurening af ejendommen efter 1. januar 1992 eller i hvert fald at forureningen ikke er ophørt før den 1. januar 1992.

Påbud om afhjælpende foranstaltninger:

Baseret på de foreliggende oplysninger er Frederiksborg Amt enig med kommunen i, at der ikke foreligger mulighed for at anvende Miljøerstatningsloven eller Miljøbeskyttelseslovens § 70 vedrørende akutte oprensningsforanstaltninger, ligesom der næppe er mulighed for at meddele oprensningspåbud efter jordforureningsloven, da alt peger på, at forurening er sket før 1. januar 2001.

Frederiksborg Amt påpeger at påbud om afhjælpende foranstaltninger i henhold til miljøbeskyttelsesloven og de dertil knyttede regelsæt alene forudsætter simpel uagtsomhed, og ikke grov uagtsomhed som hævdet af kommunen i brevet af 8. marts 2003.

Vilkårsovertrædelserne, fortsat efter indskærpelser, er ifølge amtets vurdering helt åbenbart udtryk for uagtsom adfærd.

Frederiksborg Amt finder derfor, at et påbud om afhjælpende foranstaltninger - eventuelt efter forudgående undersøgelsespåbud - vil kunne meddeles med hjemmel i miljøbeskyttelseslovens § 69 stk. 1, nr. 2, jævnfør samme lovs § 19 stk. 1. Som subsidær påbudsparagraf nævner amtet miljøbeskyttelseslovens § 41.

Offentlig indsats vs. påbud til forurener:

Af blandt andet forarbejder til jordforureningsloven og af Miljøstyrelsens vejledning om kortlægning af forurenede arealer fremgår, at alle påbudsmuligheder skal udtømmes inden iværksættelse af offentlig indsats.

Kommunens pligt til at søge forureningen og følgerne heraf afværget ved meddelelse af oprensningpåbud fremgår af håndhævelsespligten i miljøbeskyttelseslovens § 68.

Sammenfatning:

Frederiksborg Amt finder sammenfattende, at der i den konkrete sag både kan og skal meddeles påbud til forureneren, i første omgang i hvert fald et undersøgelsespåbud efter jordforureningslovens § 40. Alternativet vil være, at amtet kan risikere at bekoste undersøgelser og oprydning på ejendommen af hensyn til grundvandsinteresserne, hvilket er i klar modstrid med princippet om, at forureneren betaler og princippet om, at den offentlige indsats er sekundær i forhold til at imødegå en forurening med påbud til forureneren.

6. Bemærkninger fra Helsingør Kommune

Helsingør Kommune fremsendte med brev af 17. marts 2006 bemærkninger til Miljøstyrelsens udkast til afgørelse af 27. februar 2006. Af bemærkninger fremgår blandt andet følgende:

"Helsingør Kommunes brev til Frederiksborg Amt af den 8. august 2003, udgør ikke en forvaltningsretlig afgørelse, og kan derved ikke påklages til Miljøstyrelsen efter jordforureningslovens § 77.

Helsingør Kommunes brev til Frederiksborg Amt indeholdt alene en vurdering af, om kommunen kunne træffe en afgørelse i sagen. En sådan vurdering udgør ikke i sig selv en afgørelse.

Helsingør Kommune er enig med Miljøstyrelsen i, at en vurdering af, at der ikke findes grundlag for at anvende jordforureningslovens indgrebsbestemmelser, efter omstændighederne *kan* have karakter af en afgørelse, som således giver mulighed for påklage.

Det afgørende er i den forbindelse om vurderingen er af væsentlig betydning for den, der har anmodet om eller modtager vurderingen, og således om vedkommende har den fornødne retlige interesse i en afgørelse i sagen.

...

Anderledes forholder det sig i nærværende sag, hvor amtet har anmodet kommunen om at foretage en vurdering af, om kommunen kan udstede påbud i anledning af en konstateret forurening. Hverken amtet eller Miljøstyrelsen har redegjort for eller dokumenteret, at amtet har en sådan retlig interesse i sagen, at dette kan begrunde, at vurderingen kan anses for en afgørelse, som kan påklages.

At dette er proceduren i sådanne sager illustreres ved, at grundejeren – der er adressat for Miljøstyrelsens afgørelse – ikke har nogen realistisk mulighed for at få prøvet Miljøstyrelsens påbud ved Miljøklagenævnet, og at grundejerens klageadgang således afskæres ved at Miljøstyrelsen nu

træffer afgørelse i sagen. Dette taler i sig selv imod at amtet skulle have mulighed for at indbringe kommunens vurdering for Miljøstyrelsen.

...

Som angivet er Helsingør Kommune fortsat af den opfattelse, at der ikke foreligger det fornødne bevis for, at det juridiske grundlag for, at kommunen kan udstede undersøgelses- og oprensningspåbud i sagen, er til stede.

...

Virksomheden har haft produktion på ejendommen siden marts 1988. Udover et tilsyn umiddelbart efter produktionsstart har kommunen imidlertid ikke været på tilsyn igen før i 1992, hvorfor kommunen ikke har oplysninger om opbevaring af kemikalier på ejendommen i perioden fra 1988 til 1992.

På baggrund heraf, og idet tilsynsnotaterne på ejendommen fra 1992 og frem efter ikke giver grundlag for, at forureningen kan fastslås til at være opstået i denne tidsperiode, er kommunen af den opfattelse, at der ikke foreligger tilstrækkeligt bevis for at forureningen er opstået efter den 1. januar 1992.

Hertil bemærkes, at forureningen ikke på baggrund af tilsynsnotaterne tidsmæssigt kan fastlægges til denne periode, idet der ikke ud fra tilsynsnotaterne kan peges på en bestemt episode, der mest sandsynligt har været årsag til forureningen. Det kan derfor ikke udelukkes, at forureningen er sket forud for den 1. januar 1992. det forhold, at der ikke findes tilsynsnotater fra perioden inden den 1. januar 1992, kan ikke i sig selv begrunde at forureningen må antages at være indtruffet efter denne dato. Tværtimod skaber det manglende tilsyn større usikkerhed om, hvorvidt forureningen er indtrådt i denne periode."

7. Miljøstyrelsens bemærkninger

Klageadgang

Spørgsmålet om klageadgang efter jordforureningsloven reguleres af lovens § 77, som har følgende ordlyd:

"Kommunalbestyrelsens og amtsrådets afgørelser efter loven eller regler udstedt i medfør af denne lov kan påklages til miljø- og energiministeren, medmindre andet fremgår af lovens øvrige bestemmelser".

Amtet er klageberettigede over afgørelser efter jordforureningslovens § 40 og 41 jfr. lovens § 82, stk. 2.

Ministerens beføjelser er med bekendtgørelse nr. 1066 af 17. december 1999 delegeret til Miljøstyrelsen, som herefter er klagemyndighed

Blandt de afgørelser, der kan påklages efter § 77, hører påbud om undersøgelser og oprydninger efter §§ 40-45 og 48. Efter Miljøstyrelsens opfattelse gælder dette også afgørelser om, at myndigheden ikke finder grundlag for at anvende lovens

indgrebsbestemmelser. Denne opfattelse svarer i øvrigt til Miljøklagenævnets praksis efter miljøbeskyttelsesloven og er Miljøstyrelsens faste praksis i sager efter jordforureningsloven.

Miljøstyrelsen er opmærksom på, at Helsingør Kommunes bemærkninger også kan ses som udtryk for den opfattelse, at Miljøstyrelsen, såfremt den vurderer, at Helsingør Kommunes vurdering af påbudsgrundlaget er forkert, bør ophæve Helsingør Kommunes afgørelse og hjemvise sagen til fornyet behandling i kommunen, således at sagsbehandlingen sker i 2 instanser.

Miljøstyrelsens undersøgelsespåbud af d.d. indeholder et krav om, at forslag til et undersøgelsesprogram skal forelægges Helsingør Kommune senest 8 uger fra modtagelse af Miljøstyrelsens afgørelse.

Kommunens afgørelse om at acceptere hhv. ikke acceptere forslaget til undersøgelsesprogrammet vil udgøre en afgørelse efter jordforureningslovens § 48, som skal fremsendes til de klageberettigede vedlagt en klagevejledning.

Herved er det Miljøstyrelsens opfattelse, at ingen af de klageberettigede i sagen fraskæres en klageadgang over undersøgelsespåbudet.

Identifikation af forurenere

Der har ifølge det oplyste ikke været andre virksomheder på arealet end [A]. Trichlorethylen, som er fundet ved forureningsundersøgelsen, har været anvendt på virksomheden. Miljøstyrelsen finder det derfor overvejende sandsynligt, at [A] er forurenere.

Forureningens alder

Der er efter Miljøstyrelsens opfattelse ikke oplysninger i sagen, som gør at man præcist kan fastlægge, hvordan og hvornår den samlede forurening er sket.

Efter Miljøstyrelsens samlede vurdering må den konstaterede forurening antages at have foregået løbende, såvel før som efter 1. januar 1992.

Af jordforureningslovens § 40, stk. 2 fremgår:

"Påbud efter stk. 1 kan meddeles, uanset hvornår en mulig forurening er sket, dog ikke hvis den mulige udledning fra en forureners virksomhed eller anlæg er ophørt inden den 1. januar 1992. Påbud efter stk. 1 kan endvidere meddeles, uanset hvordan en mulig forurening er sket, jf. dog § 41, stk. 3, nr. 2".

Som nævnt ovenfor blev der i 2002 konstateret jordforurening på ejendommen. Der foreligger ikke oplysninger om konkrete spild eller uheld, hvorfor en vurdering af tidspunktet/-perioden for forureningens opståen må baseres på anlæggets driftsform og håndteringen af stofferne i forureningen gennem tiden.

Det lægges til grund at virksomheden har været drevet på samme måde fra 1988. Miljøstyrelsen finder, at alle de tre tilsynsnotater fra årene 1992-1997 viser, at der efter 1. januar 1992 har været aktiviteter, som kan have givet anledning til

forurening med trichlorethylen, herunder trichlorethylen opbevaret i strid med miljøgodkendelsen udenfor den dertil indrettede plads.

Miljøstyrelsen finder herefter, at det i den foreliggende sag med overvejende sandsynlighed er godtgjort, at den mulige udledning fra virksomheden ikke er ophørt inden den 1. januar 1992.

Påbud om afhjælpende foranstaltninger

Miljøstyrelsen skal vejledende udtale at Helsingør Kommune på baggrund af undersøgelsesresultaterne, herunder risikovurderingerne og de stillede forslag til eventuelle afhjælpende foranstaltninger, skal vurdere, om kommunen finder hjemmel i Miljøbeskyttelseslovens § 69 til at meddele påbud om afhjælpende foranstaltninger.

Miljøstyrelsen skal i denne forbindelse gøre opmærksom på at Højesteret den 23. februar 2006 afsagde dom i en sag om anvendeligheden af miljøbeskyttelseslovens § 41, stk. 1 som påbudshjemmel.

Højesteret finder, at miljøbeskyttelsesloven § 41, stk. 1, må forstås således, at bestemmelsen tager sigte på foranstaltninger til nedbringelse af den fremtidige forurening fra virksomheden og ikke indeholder hjemmel for et påbud om at foretage oprensning eller andre foranstaltninger i anledning af en allerede stedfunden forurening.

8. Miljøstyrelsens afgørelse

På baggrund af ovenstående ændrer Miljøstyrelsen Helsingør Kommunes afgørelse af 2. marts 2004 til et påbud til [A] om undersøgelse af forureningen. Påbudet udstedes efter jordforureningslovens⁵ § 40 med følgende indhold:

"Med henblik på at afgrænse forureningen; at tilvejebringe grundlag for at kunne vurdere risiko for miljø og sundhed; samt at udarbejde forslag til afhjælpende foranstaltninger, skal [A] foretage undersøgelser af følgende omtrentlige omfang:

- Beskrivelse af geologi og hydrogeologi på stedet ud fra eksisterende data.
- Gennemgang af virksomheden inklusiv historie og mulige forureningskilders placering og art.
- Udførelse af mindst 6 poreluftsonderinger. Placering af disse skal vælges ud fra viden om forurening og risiko derfor. Hver sondering skal hver føres til 4 m dybde med udtagelse af 3 poreluftprøver undervejs. Prøverne analyseres for de opløsningsmidler, som har været anvendt på virksomheden eller fundet ved den tidligere undersøgelse.
- Vurdering af risiko for miljø og sundhed.
- Et eller flere forslag til afhjælpende foranstaltninger med sigte på at genoprette den hidtidige tilstand og / eller fjerne risiko for miljø og sundhed. (Hvis et sådant forslag ikke kan udarbejdes på det foreliggende grundlag, skal der i stedet udarbejdes forslag til yderligere undersøgelser, som må forventes at kunne skaffe viden til at udarbejde forslag til afhjælpende foranstaltninger.)

⁵ Lov nr 370 af 02/06/1999 om forurennet jord med senere ændringer

Forslag til undersøgelsesprogram skal forelægges Helsingør Kommune senest 8 uger fra modtagelse af Miljøstyrelsens afgørelse. Rapport over undersøgelserne skal foreligge senest 8 uger efter kommunens godkendelse af undersøgelsesprogrammet.

Med hensyn til tilrettelæggelse af undersøgelserne henvises til Miljøstyrelsens vejledninger⁶ samt til porelufthåndbogen⁷.

De foreslåede undersøgelser kan ved nærmere gennemgang vise sig, mere hensigtsmæssigt at kunne udføres på en anden måde end beskrevet. Det er da op til Helsingør Kommune som tilsynsmyndighed at bedømme virksomhedens forslag til undersøgelsesprogram.”

9. Klagevejledning

Miljøstyrelsens afgørelse kan efter jordforureningsloven⁸ påklages til Miljøklagenævnet.

Miljøklagenævnet er klagemyndighed for større eller principielle afgørelser⁹. Miljøklagenævnet afgør selv, om sagen er ”større eller principiel”.

Hvis De ønsker at klage, skal klagen indsendes til Miljøklagenævnet¹⁰.

Miljøklagenævnet har følgende adresse:

Miljøklagenævnet
Frederiksborggade 15, 4.
1360 København K

Email: [...]

De er klageberettiget som afgørelsens adressat. Det er herudover også enhver, der har en individuel og væsentlig interesse i sagens udfald. Afgørelsen kan endvidere påklages af embedslægeinstitutionen, amtsrådet samt Helsingør Kommune, der har truffet afgørelsen i 1. instans¹¹.

Klagefristen er 4 uger fra den dag, afgørelsen er meddelt. Hvis klagefristen udløber på en lørdag eller en helligdag, forlænges fristen til den følgende hverdag¹². Klagefristen udløber i denne sag således den 1. maj 2006.

En klage over et påbud har opsættende virkning, medmindre Miljøklagenævnet træffer afgørelse om andet¹³. Dette betyder, at afgørelsen såfremt afgørelsen

⁶ Miljøstyrelsens vejledning nr. 6, 7 og 13-1998, om oprydning og prøvetagning

⁷ Amternes Videncenter for Jordforurening: Håndbog for poreluftundersøgelser, Teknik & Administration nr. 7-1998.

⁸ Jævnfør § 83 i Lov nr. 370 af 2. juni 1999 om forurennet jord

⁹ Afgørelser efter kapitel 5 i Lov om forurennet jord, herunder blandt andet § 48

¹⁰ Jævnfør § 84, stk. 1 i Lov nr. 370 af 2. juni 1999 om forurennet jord

¹¹ Jævnfør § 84, stk. 2, jævnfør § 82 i Lov nr. 370 af 2. juni 1999 om forurennet jord

¹² Jævnfør § 85, stk. 1, jævnfør § 81, stk. 1 og 2 i Lov nr. 370 af 2. juni 1999 om forurennet jord

¹³ Jævnfør § 85, stk. 2 i Lov nr. 370 af 2. juni 1999 om forurennet jord

påklages til Miljøklagenævnet skal afgørelsen ikke efterkommes førend nævnet har taget stilling til sagen eller medmindre nævnet beslutter det modsatte.

Et retssag til prøvelse af denne afgørelse ved domstolene skal være anlagt inden 12 måneder efter at afgørelsen er meddelt¹⁴.

Med venlig hilsen

Palle Boeck
Kontorchef

Bente Jensen
Civilingeniør

Kopi af denne afgørelse er sendt pr. mail til:

- [...]
- Helsingør Kommune: [...], mrk. sagsnr. 01/4410
- Embedslægeinstitutionen for Frederiksborg Amt: [...]
- Frederiksborg Amt: [...], mrk. j.nr. 8-76-5-217-62-01
- Miljøklagenævnet: [...]

¹⁴ Jævnfør § 87, stk. 1 i Lov nr. 370 af 2. juni 1999 om forurennet jord